

Energistyrelsen
Center for Forsyning
Vand og affald
Att: Caroline Kronberg og Jakob Emil Wulff.

Brevet sendes alene via mail.

Høring over forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om Forsyningstilsynet (J nr. 2021-17546)

Energistyrelsen har den 24. februar 2022 sendt lovforslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om Forsyningstilsynet (herefter lovforslaget) i høring med frist den 3. marts.

Grundet den korte høringsfrist afgives Dansk Affaldsforenings høringssvar med forbehold for senere politisk behandling.

Lovforslaget indebærer, at kommunerne ikke blot skal fastsætte og opkræve en pris svarende til markedsprisen for kommunale indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdning, men også kommunal indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse, kommunal behandling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret på øer uden fast broforbindelse samt kommunal indsamling af forbrændingseget erhvervsaffald.

Lovforslaget er således en udvidelse af hvilke affaldsordninger kommunerne skal fastsættes markedspriser for i forhold til det lovforslag, der blev sendt i høring den 25. november 2021.

Generelt

Vi har i vores høringssvar til det lovforslag, der blev sendt i høring den 25. november 2021 forholdt os til bestemmelsen om, at kommunerne skal fastsætte og opkræve en pris svarende til markedsprisen for kommunale indsamling af erhvervsaffald egnet til materialenyttiggørelse produceret af virksomheder, der producerer affald i art og mængde svarende til en husholdning (bilag 1).

Vores bemærkninger til det nu fremsendte lovforslag for så vidt angår brugen af markedspriser er de samme, som i vores høringssvar til lovforslaget det blev udsendt den 25. november 2021, jf. bilag 1.

02-03-2022
Side 1 af 6

J.nr. NIR 11.7.28.7-01

Dansk Affaldsforening
Vester Farimagsgade 1, 5.
1606 København V

Tlf.: 72 31 20 70
danskaffaldsforening.dk

Det er således fortsat vores anbefaling, at de priser som virksomheder skal betale for at bruge de kommunale ydelser fastsættes som affaldsgebyrer, jf. de regler der gælder for fastsættelse af affaldsgebyrer. Virksomhederne kan ganske enkelt blot lade være at bruge de kommunale ydelser, hvis de ikke ønsker det.

Der er en reel risiko for, at kommunerne ikke vil stille nogle af ydelserne til rådighed, da det er alt for vanskeligt og dyrt samtidigt med at de efterfølgende kan blive straffet, hvis Forsyningstilsynet har en anden vurdering af markedsprisen end kommunen.

Bemærkninger til lovforslaget

Vi kan fortsat ikke forstå formålet med at bruge markedspriser i stedet for gebyret. For det første er vi af den opfattelse at et gebyr i vid udstrækning afspejler en markedspris, jf. bilag 1. For det andet er det, som det også fremgår af lovbetragtninger, uhyrer vanskeligt at fastsætte en entydig markedspris.

I princippet vil markedsprisen være forskellig for alle virksomheder, da en virksomhedsspecifik markedspris fx, skal/kan tage højde for virksomhedens geografiske placering (hvor langt skal der køres med affaldet), arten/mængden af indsamlingsmateriel og mængden af affald (det er jo ikke unormalt at der gives "mængderabat" på et privat marked) samt aftalens længde.

Hertil kommer at markedsprisen ikke er en fast størrelse, men varierer over tid og sted.

Energistyrelsen opfordres til i lovforslagets bemærkninger at fastlægge hvor ofte de mener, at kommunalbestyrelsen skal fastsætte en markedspris, herunder hvorvidt den skal være den samme for alle virksomheder, der ønsker at benytte kommunens ydelser.

Det fremgår at kommunalbestyrelsen skal fastsætte markedsprisen. Det er i sig selv en selvmodsigelse, at en kommunalbestyrelse skal vedtage en pris (eller flere priser), der pr. definition er bestemt af et (eller flere) markeder.

Energistyrelsen opfordres til i lovforslagets bemærkninger at forklare, hvorfor folkevalgte politikere skal fastsætte og vedtage en pris, der er bestemt af et marked, herunder hvordan det bidrager til at opfylde klimaaftalens målsætninger.

Bureaukrati uden værdiskabelse

Som det fremgår af lovforslaget, følger der en masse bureaukrati med opgaven med at fastsætte en markedspris. Det er kompliceret lovgivning, kræver en stor indsats for kommunerne og en efterfølgende indsats fra Forsyningstilsynet.

Det konkrete problem er, at vi er ude af stand til at se hvilke værdi lovforslaget skaber for borgere, virksomheder og kommuner. Dette hvad enten det handler om miljø, service og/eller økonomi.

Vi har vanskeligt ved at forestille os, at det er i klimaaftalens ånd at gøre ydelserne dyre for virksomhederne at benytte, vanskeligt at implementere og uattraktivt for kommunerne at tilbyde.

Energistyrelsen opfordres til i lovforslaget at redegøre for, hvordan fastsættelsen af en markedspris for de beskrevne ydelser medføre bedre klima, service og/eller økonomi for borgere, virksomheder og kommuner.

Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget har økonomiske konsekvenser for kommunerne. Da de ikke kan anvende de gebyrer de i forvejen fastsætter, skal de bruge ekstra ressourcer på at fastsætte markedspriser for de ydelser, de eventuelt vil tilbyde virksomhederne.

Hertil kommer at der ligger en administrativ/økonomisk byrde i at holde ordningerne (gebyrordningerne og markedsprisordningerne) administrativt adskilt fra hinanden. Det er i forvejen svært at fastsætte gebyrer og nogle af ordningerne er økonomisk forbundne via bl.a. fælles materielindkøb, indsamlingskontrakter, afsætningskontrakter, administration og planlægning.

Det bør af lovforslaget fremgå, hvilke omkostninger lovforslaget pålægger kommunerne, hvis de ønsker at fastsætte markedspriser for de ydelser de frivilligt kan tilbyde virksomhederne.

Forsyningstilsynet pålægges også omkostninger, da de skal føre tilsyn med, hvorvidt de markedspriser kommunernes fastsætter er korrekte. Forsyningstilsynets omkostninger bør ligeledes fremgå af lovforslaget.

Det bør af lovforslaget fremgå, hvilke økonomiske konsekvenser det har for kommunerne og Forsyningstilsynet, at der skal fastsættes markedspriser for de ydelser, der fremgår af lovforslaget.

Afslutning

Det fremgår af bemærkninger, at det er ministeriets vurdering at alle ordninger, som virksomhederne ikke er forpligtiget til at benytte bør omfattes af, at ydelsen skal leveres til markedspriser. Kravet ses således ikke at være indeholdt i klima-aftalen fra 16. juni 2020.

Det er uklart, hvorfor ministeriet frivilligt vælger at fastlægge nye bestemmelser, der alene medfører øget bureaukrati og omkostninger for kommuner, virksomheder og Forsyningstilsynet, når det ikke har været et politisk ønske.

Energistyrelsen er velkomne til at kontakte os, hvis vores høringssvar giver anledning til spørgsmål, ligesom vi også gerne stiller op til et møde.

Med venlig hilsen

Niels Remtoft
Specialkonsulent

Bilag 1

3.2 Kommunal indsamling af erhvervsafføld egnet til materialenyttiggørelse

Vi bifalder, at virksomheder med mindre mængder afføld får mulighed for at tilvælge de kommunale ordninger. Vi har siden reformen i 2010 kunnet følge, hvor svært det er for især de mindre afføldsproducenter at få etableret gode afføldsordninger. Det kommer der nu en meget efterspurgt løsning for, og siden indgåelse af Klimaaføalten har kommunerne overvejet, hvordan de i deres planlægning af de nye ordninger kan inddrage virksomhedernes forventede, fremtidige brug af de kommunale ordninger. Det ved vi fortsat ikke, men vi har besluttet os for at ville bidrage til at få hævet genanvendelsen, selvom det er en udfordrende opgave at skulle op- eller nedskalere vores ordninger afhængigt af, i hvilket omfang virksomhederne ønsker at benytte sig af dem.

Vi bakker op om, at virksomhederne får tilbudt det samme materiel og de samme løsninger som husholdningerne. Det vil give ekstra udfordringer i kommunerne, hvis virksomhederne ikke tilvælger den fulde pakke, men vi tænker, at udfordringerne kan overkommes via pragmatiske løsninger lokalt.

Den store udfordring i lovforslaget ligger i det lille ord markedspriser. De kommunale ordninger til erhvervsølivet skal tilbydes til markedspriser i stedet for det gebyr, som borgerne betaler for den samme ydelse. Det kan vi ikke bakke op om.

Lovbemærkningerne kaster ikke lys over formålet med at bruge markedspriser i stedet for gebyrer ud over at det var noget, der står i klimaaføalten. Som det fremgår af lovbemærkningerne, kan det være uhyrligt vanskeligt at finde frem til markedsprisen. Ud over de overvejelser, der fremgår af lovbemærkningerne, har vi følgende spørgsmål:

- Findes der overhovedet et marked for indsamling af genanvendeligt afføld i små – eventuelt to-delte – afføldsbeholdere med evt. kombineret indsamlede fraktioner i en fast ruteafhøntning?
- Er markedsprisen ikke principielt forskellig for alle virksomheder – afhængig af deres placering, mængder, evt. bindingsperiode?
- Er det kommunalbestyrelsen, der skal godkende markedsprisen? Hvordan skal man kunne fastlægge en markedspris i en kommunal verden?
- Hvem skal betale for kommunens undersøgelse af markedsprisen?
- Hvornår har kommunen tilstrækkeligt undersøgt, hvad markedsprisen er?
- Hvordan skal Forsyningstilsynet finde ud af markedsprisen?
- Er de kommunale institutioner omfattet af gebyrreglerne eller markedsprisen?
- Hvad må overskuddet bruges til? Så vidt vi kan forstå, skal der være et overskud, mens der ikke er mulighed for underskud.

- En virksomhed vil i princippet kunne indhente 'tilbud' fra både kommunen og private aktører og så vælge den billigste. Hvis virksomheden så tilvælger kommunen for at være den billigste, så har vi ikke ramt 'markedsprisen'?
- Hvordan skal vi kunne forklare en virksomhed, at nogle kommunale ordninger er gebyrfastsatte, mens andre følger markedsprisen – og ikke mindst, hvorfor det forholder sig sådan? Hvordan skal en to-delt spand til hhv. restaffald og madaffald håndteres, når den ene side af spanden er omfattet af gebyrregler, mens den anden del skal fastsættes i forhold til markedsprisen?

Vi mener, at gebyret allerede afspejler markedsprisen. Kommunen udbyder indkøb af spande, afsætning af det indsamlede affald og i langt de fleste kommuner også selve indsamlingen. Derudover er det ikke muligt at krydssubsidiere, da virksomhederne jo tilbydes de samme ydelser som husholdningerne.

Vi anbefaler, at kommunerne kan tilbyde de kommunale ordninger til virksomhederne efter selv samme gebyrblad, som for husholdninger.